

ТЕХНОЛОГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАУКОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ВІРТУАЛЬНИХ КОЛЕКТИВАХ

Під впливом інтенсивного впровадження інформаційних технологій система соціальних наукових комунікацій змінює свою структуру, що призводить до появи нових напрямів розвитку соціальних комунікацій. При цьому наукові комунікації, як активні складові соціокомунікаційних процесів, стають невід'ємним механізмом розвитку сучасних наукових галузей. Результати численних досліджень засвідчують доволі невеликий досвід професійного спілкування із зарубіжними колегами, світовою науковою спільнотою. Саме це обумовлює потребу розвитку системи соціокомунікаційного спілкування науковців в Україні.

Для проведення наукових досліджень формуються віртуальні наукові колективи, до складу яких входять науковці різних країн. Переважно координація досліджень та співпраця відбувається з допомогою інструментів та засобів, які надає Інтернет. Хмарні сервіси, що стали поширеними в останні роки забезпечують членів віртуальних наукових колективів можливістю безпосередньо з робочих місць використовувати спеціальний інструментарій, програмне забезпечення, дані і застосунки як частини розподілених систем. Проте певні аспекти спілкування не можуть реалізовуватись лише за допомогою цих технологій.

Для удосконалення та підвищення ефективності інформаційно-технологічного супроводу науково-дослідної роботи віртуальних наукових колективів було розроблено інформаційно-технологічний інструментарій, що отримав назву «Інформаційний асистент науковця». Програмний продукт належить до класу рекомендаційних систем, які стали важливим напрямом досліджень з середини 1990-х років.

Інформаційний продукт змінив спосіб взаємодії та спілкування в віртуальному науковому колективі. Замість того, щоб підтримувати традиційні способи спілкування, в яких користувачі здійснюють пошук та придбання інформаційних продуктів, використання розробленого інформаційного продукту сприяє підвищенню ефективності взаємодії задля проведення досліджень на інноваційній платформі електронної науки. Рекомендаційна система забезпечує можливість прийняття на основі згенерованих нею рекомендацій ефективних рішень. Рекомендації формуються персоналізовано для кожного користувача-науковця після аналізу попередніх запитів та опрацювання відомостей про користувача. Це сприяє усуненню бар'єрів, які виникають в процесі віддаленої співпраці – несумісність програмного забезпечення, недостатнє знання прикладного програмного забезпечення або стандартів, незнання мов.

Таким чином, розроблена авторами рекомендаційна система «Інформаційний асистент науковця» забезпечує процеси комунікації науковців віртуальних колективів та сприяє налагодженню тісніших наукових комунікацій.

Список використаних джерел

1. Chesbrough H.W. When is Virtual Virtuous? Integrated Alliances Virtual Organizing for Innovation / Chesbrough H.W., Teece D.J. // Harvard Business Review. – 1996. – Jan.- Feb. – P. 65-76.